

Nói Một Mình

T
hơ tôi, câu hay nhất, tôi có sáng hôm nay: "Mây tan trời trong vắt". Tôi nghĩ tới em, rồi!

Em đang đứng, đang ngồi? Ngoài sân hay trong lớp? Em có nghe hồi hộp...nghĩ là anh nhớ em?

Có thể em ngược lên / nhìn bức tranh trên vách...Vách màu sơn trắng bạch, tranh thì có nhiều màu...

Em có hỏi tại sao / tranh gọi là bức họa / nó hội tụ hoa lá / nó gom cả núi non...

Em à, có mù sương / ở trong tranh nữa nhé! Biết đâu có giọt lệ...một chấm nhỏ không khô!

Em có khi nào mơ / bay giữa trời trong vắt? Em bay trên đất khách / em gặp Lạc Long Quân?

Nửa trăm con quây quần - những cù lao vô vọng...Sóng nhấp nhô lượn sóng, Mẹ Âu Cơ ở đâu?

Em hãy ngồi bưng đầu...trả lời câu lịch sử!

*

T
hơ tôi...bỗng dưng dờ...bởi một câu ngu si! Lịch Sử là cái gì? Mình bận tâm chi vậy?

...và, em ơi, em thấy: Anh luôn luôn nhớ em! Ước gì mình là chim...bay trong trời trong vắt...

...rồi khi nào em mệt / hãy nương vào cánh anh / để anh nâng em lên / để mình bay vô tận!

Trần Vấn Lệ